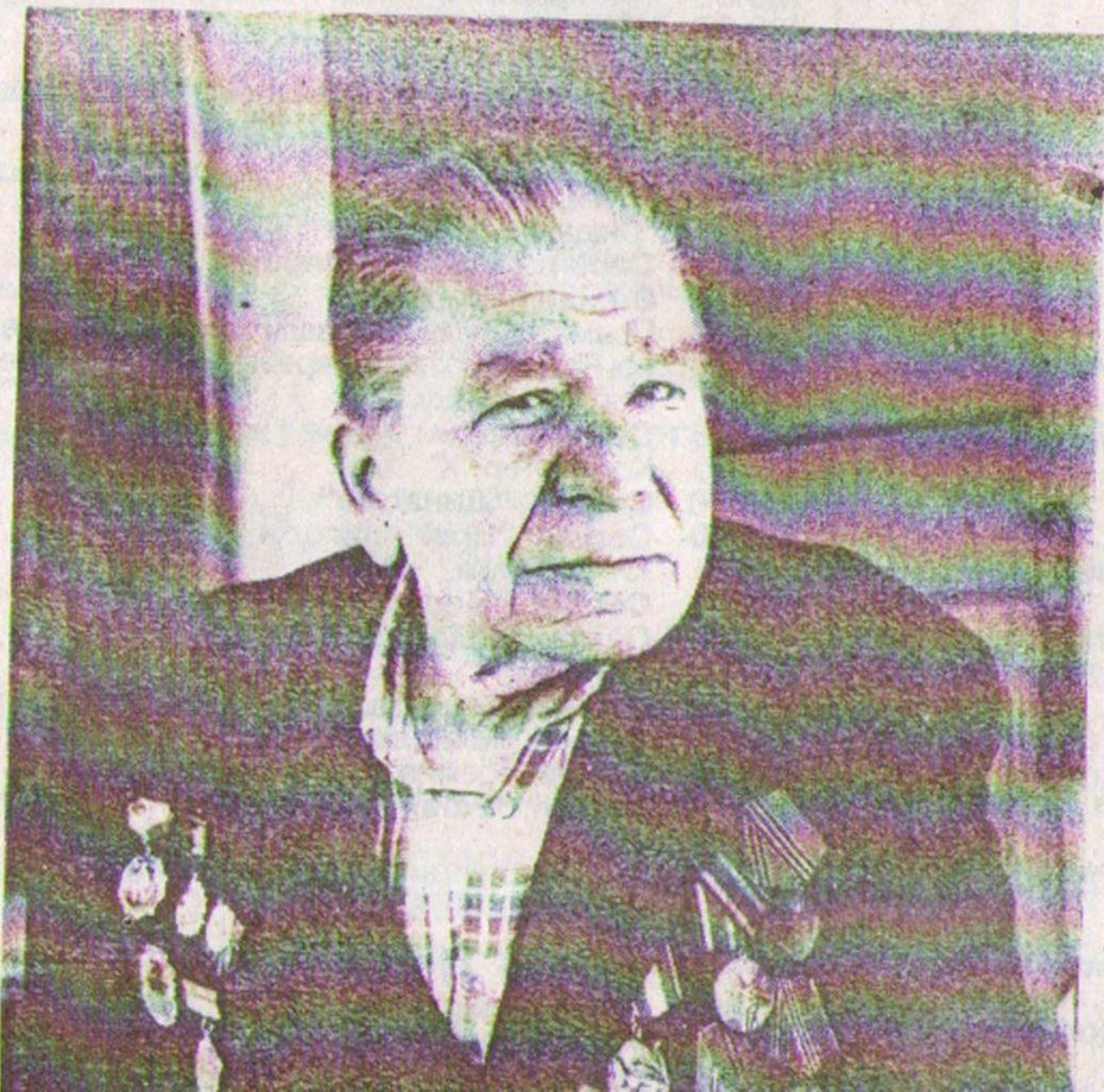

ДО 55-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ ПАРТИЗАНСЬКОГО ЗАГОНУ ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО
З'ЄДНАННЯ В.А. БЕГМИ

НЕСКОРЕНІ

ГЕРОЇКА Великої Вітчизняної війни – це справді невичерпне, чисте джерело, з якого черпають і будуть черпати силу духу, стійкість, вірність своєму народу нові і нові покоління людей. Давно заросли травою окопи і траншеї, давно на місці колишніх битв колосяться урожайні поля, а пам'ять про жорстоку битву і нині не згасає у тих, хто пройшов її смертельними дорогами, хто бачив і знає війну не з книг і кінофільмів.

Сьогодні моя розповідь про нескорених ворогом людей, про народних месників, які все зробили в глибокому тилу ворога, щоб допомогти Радянській армії розгромити окупантів

ницький, постійно спостерігали за просуванням карателів на території Рівненського та Олевського районів, а диверсійні групи вийшли назустріч ворогу.

На ґрунтовій дорозі Олевськ-Глушкевичі народні месники нашого загону підірвали дві автомашини і броневик, а диверсійна група Василя Талаха із з'єднання В. А. Бегми підірвала шість автомашин і автобус з фашистськими офіцерами Народний месник був удостоєний найвищої урядової нагороди -- ордена Леніна.

ПАРТИЗАНИ загону ім. Дзержинського постійно діяли на залізничній колії Олевськ-Сарни. Вони

ненависного ворога.

НА ТЕРИТОРІЇ нашого району активні дії проти гітлерівців розпочали партизани-сабурівці, яких очолював І. П. Федоров. Вони взимку 1942 року розгромили гарнізони гітлерівців на станціях Остки та Томашгород. У цих боях взяв участь і місцевий житель із села Купеля Іван Іванович Галицький (його ви бачите на фото).

У зимових боях, які відбувалися в селах Дроздинь, Кам'яне, білоруському селі Глушкевичі та Селезівці на Житомирщині, окупанти зазнали значних втрат, але вони не втрачали надії на те, щоб знищити народних месників.

У свою чергу посилювали організаторську і бойову діяльність партизани. У січні 1943 року в тил ворога прибув за наказом Українського штабу партизанського руху депутат Верховної Ради УРСР В. А. Бегма. Він був призначений на посаду начальника оперативного штабу партизанського руху Рівненської області. О. М. Сабуров передав В. А. Бегмі партизанський загін "За Батьківщину", який очолював І. П. Федоров. У Рокитнівський район О. М. Сабуров направив партизана І. І. Галицького для створення в районі нового партизансь-

кого загону із числа місцевих жителів.

УЖЕ НАВЕСНІ 1943 року новостворений загін одержав на партизанському аеродромі в Білорусії велику кількість зброї - автомати, гвинтівки, міномети, броньбійки, боєприпаси і вибухівку. Першими в загін влилися жителі села Купеля та навколишніх хуторів Франц Рудницький, Станіслав Лех, Микола Яценко, Олександр Шимкевич, Адам Торгонський, Антон Юрченко, Степан Горин, Никифор Талах, Володимир Яневич, Петро Перев'язко, Олександр Тимощук, Бронислав Цибульський, Федір Скалига та інші.

В лісі поблизу аеродрому партизани більше двох тижнів вивчали одержану зброю, випробували її бойові якості, щоб у наступних боях використати її з найбільшою ефективністю. А коли штаб з'єднання В. А. Бегми направив у загін ім. Держинського досвідчених партизанів на відповідні посади, народні месники почали готуватися до рейду в район, звідки прибули.

СЕРЕД тих, хто прибули за направленням, були

комісар загону Г. С. Коваленко, начальник штабу І. Г. Шинкар, старшина Г. П. Скумін, санінструктор Я. А. Журко, партизани Д. Н. Шинкар та В. С. Скумін. Політруком диверсійної групи було направлено в той період автора цієї кореспонденції.

Ще в дорозі до Рокитного розвідники повідомили, що німці розпочали весняний наступ на партизанів. Перша колона карателів виїхала на автомашині і броньовиках із станції Олевськ і прямувала до кордону Білорусії, на території якої знаходилися партизанський аеродром і кілька з'єднань народних месників. Німці у цих боях використовували і авіацію.

Вже на другий день після того як наш загін зупинився в селі Купеля, над селом почали кружляти німецькі бомбардувальники. Вони скинули на село десятки бомб, від яких згоріло кілька будинків, але втрат партизани не зазнали.

З цього дня партизани загону ім. Держинського розпочали активні дії проти окупантів. Кінні розвідники, яких очолював Франц Руд-

з'язку. А коли бракувало вибухівки, на залізницю у вечірній час виходила спеціальна група партизанів під командуванням Никифора Талаха, яка розбирала залізничну колію і відтягувала рейки з мосту в глибину лісу. Все це заважало окупантам вчасно перекидати війська і техніку до лінії фронту.

Загін двічі нападав на станцію Рокитне, брав участь у звільненні селища від окупантів. Народні месники неодноразово вели бої з німцями та їх прислужниками біля станції Остки та села Сновидовичі. За успішні бойові дії в тилу ворога багатьох з них відзначено урядовими нагородами.

КОЛИШНІХ партизанів місцевого загону залишилося нині в живих небагато. Серед них -- організатор загону, його командир Іван Іванович Галицький. Хочеться сердечно привітати його з святом Перемоги і ювілеєм створення партизанського загону, народні месники якого зробили певний внесок у перемогу над фашистськими загарбниками, у звільнення рідного краю від окупантів.

А. ГРЕЧКО,
колишній командир
диверсійної групи загону
ім. Держинського
з'єднання В. А. Бегми.